உ

பரமகுருப்யோநம:

கான வித்யா ப்ரகாசினி.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

VOL. 1. } 1915-௵ செப்டம்பர்-மீ { NO. 3.

இந்து ஸங்கீதம்

(11) இதற்கு உதாரணமாக நமது தென்னிந்தியாவில் சொற்பகாலத்திற்கு முன்பு யாவரும் ஆச்சரியப்படும்படியான சாரீரசம்பத்துடன் கந்தர்வகானமாகப் பாடிவந்த ஸங்கீத மஹா வித்வானான ப்ரும்ம ஸ்ரீ மஹா வைத்தினாதய்யரவர்களின் அனுஷ்டானத்தை அனைவரும் கேழ்விப்பட்டிருக்கக்கூடும். தற்காலம் நமது தென்னிந்தியாவில் ஸங்கீத ஞானம் விருத்தியடைந்தபோதிலும் முற்கூறிய வைராக்கிய அனுஷ்டானங்களை அடியோடு விட்டுவிட்டதினாலே சரீரபலஹீனமும், அதனால் சாரீரங் கேட்க விரஸமுண்டாகும்படி கெடுதலடைந்தும், தங்களுக்குள்ள ஞானத்தை வெளியிட வேறு வழியில்லாததால் அதற்காக பல வாத்தியங்களை அப்பியாசித்தும் கடைசியாக வாய்ப்பாட்டு மிகவும் க்ஷீணதசைக்கு வந்துவிட்டது. ஆகையினால் நமது சங்கீதாபிமானிகள் இனியாவது சற்று கவனித்து சாரீரத்தைப் [illegible]ணிக்கொண்டால் இன்னும் சொற்பகாலத்திற்குள் நமது தென்னிந்தியாவில் முன்னிலும் பன்மடங்கு மேலான சாரீரத்துடன் பாடுவதை நாம் கேட்டு ஆனந்திக்கலாகும்.

(12) இவ்வாறுள்ள குரலின் நாதம் எவ்விதம் சரீரத்தினின்றும் வெளியாகிறதென்பதைக் கவனிப்போம்.

"ஆத்மாவிவக்ஷமாணோயம்மன:ப்ரேரயதேமன:
தேஹஸ்தம்வஹ்னிமாஹந்திஸப்ரேரயதிமாருதம் =
பாவகப்ரேரிதஸ்ஸோத–க்ரமாதூர்த்வபதேச்சரன்
நாபிஹ்ருத்கம்டமூர்த்தாஸ்யே–ப்ராதுர்பவதிஸத்வனி: =
நாதோதிஸூக்ஷ்மஸ் ஸூக்ஷ்மஸ்ச்ச–புஷ்டோ புஷ்டஸ்ச்சக்ரு
[த்ரிம,
இதிபம்ச்சாபிதாதத்தே–பம்ச்சஸ்தானஸ்தித:க்ரமாத் =
அதிஸூக்ஷ்மத்வனிம்நாபௌ–ஹ்ருதிஸூக்ஷ்மங்களேபுன:
புஷ்டம்சீர்ஷேத்வபுஷ்டம்ச்ச–க்ருத்ரிமம்வதனேததா– =
ஆவிர்பாவயதீத்யேவம்–பம்ச்சதாகீர்த்யதேபுதை:
கதம்கம்ட்டஸ்திதம்புஷ்டம்–ஸ்யாதபுஷ்டம்சிரஸ்திதம் =
உச்சியதேதத்ரசிரஸிஸம்–சார்யாரோஹவர்ணயோ:
ஸம்பூதிர்நபவேத்தஸ்மா–தபுஷ்டம்சிரஸிஸ்திதம்." =

இதன்பொருள்:— ஆத்மாவானது தனக்கு பிரியம் உண்டானவுடன் மனதை ஏவுகிறது. மனது சரீரத்திலிருந்தும் அக்னியை உண்டுபண்ணுகிறது. அந்த அக்னியானது வாயுவை ஏவுகிறது. அந்த வாயுவானது ஊர்த்வமுகமாக ஸஞ்சாரஞ்செய்ய கிரமமாக நாபி, ஹிருதயம், கண்டம், சிரஸு, வாய் இவைகளின் வழியாக சப்தம் வெளியாகிறது. நாதமானது நாபியில் அதிசூக்ஷ்மமாகவும், ஹிருதயத்தில் சூக்ஷ்மமாகவும், கண்டத்தில் பூர்ணமாகவும், சிரஸில் பூர்ணமில்லாமலும், வாயில் கருவியின் சேர்க்கையாலும் உண்டாகிறது. இவ்விதமாக பெரியோரால் ஐந்துவிதமாக உற்பத்தியாகிறதென்று விவகரிக்கப்படுகிறது. சிரஸில் ஸஞ்சாரவர்க்கமாவது ஆரோஹவர்க்கமாவது உண்டாகாததால் சிரஸில் பூர்ணமில்லாததென்றும், கண்டத்தில் பூர்ணமென்றும் சொல்லப்பட்டது.

(13) இந்த நாதத்தை 3 பாகங்களாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதை இதனடியிற்கண்ட ச்லோகத்தினால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

"வ்யவஹாரேத்வஸௌத்ரேதா—ஹ்ருதிமந்திரோபிதீயதே
கண்டேமத்யே மூர்த்னிதாரோ—த்விகுணஸ்ச் சோத்தரோத்த
[ரம்
எவம்சரீரவீணாயாம்—தாரவ்யாம்துவிவர்யய:" =

இதன்பொருள்:— இந்த நாதத்தை விவகரிக்கில் மந்திரம், மத்யம் தாரம் என்று மூன்று விதங்களாகிறது. அது உத்திரோத்தரமென்று இரண்டு குணங்களாகும். ஹ்ருதயத்திலிருந்து உண்டாகப்பட்டதை மந் தரமென்றும், கண்டத்திலிருந்தும் உண்டாகிறதற்கு மத்யமென்றும், சிர ஸிலிருந்து உண்டாவதற்கு தாரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இவை சரீர வீணையின் லெக்ஷணம், மரத்தினுற் செய்திருக்கிற வீணைக்கு இதற்கு எதிரடையாக பொருள்படுத்தவும். அதாவது வீணையின் சிரசுப்பக்கத்தில் மந்தரஸ்தாயியும், கழுத்துப்பக்கத்தில் மத்யஸ்தாயியும், வயிற்றுப்பக்கத் தில் தாரஸ்தாயியுமென்று ஊகிக்கவும்.

(14) இன்னும் நாதத்தை இரண்டுவிதமாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வாறெனில்:—

"ஆஹதோநாஹதஸ்ச்சேதி—த்விதாநாதோநிகத்யதே
த்யானமேகாக்ரசித்தைக—ஸாத்யம்நஸுகரம்ந்ருணும்
தஸ்மாதத்ரஸுகோபாயம்—ஸ்ரீமன்னுதமனுஹதம்.
குரூபதிஷ்டமார்க்கேண—மனயஸ்ஸமுபாஸதே—
ஸோபிரக்திவிஹீனத்வா—ந்நமனோரஞ்சகோந்ருணும்
தஸ்மாதாஹதநாதஸ்ய—ச்ருத்யாதித்வாரதோகிலம்
கேயம்விதனுதேலோக—ரஞ்சனம்பவபஞ்சனம்."

இதன்பொருள்:— ஆஹதம் யென்றும் அனுஹதம் பென்றும் நாதத்தை இரண்டு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. த்யானமானது ஏகாக்ரசித்தமுடையோர்க்கு ஸாத்தியமே தவிற இதரஜெனங்களுக்கு சுல பமாகாது. ஆகையினுல் இன்னும் அனுஹத நாதத்தை குருவின் உப தேசமார்க்கமாக முனீச்வரர்கள் ஸுக உபாயமாக உபாஸிக்கிறுர்கள் அதானது பற்றுதலுக்கிடமில்லாமையால் ஜெனங்களுக்கு மனோரஞ்சனை யில்லை. ஆஹத நாதம் ச்ருதிகளின் வழியாக வெளிப்படுவதால் உலகி

ளுள்ள ஜெனங்களுக்கு மனோரஞ்சனையையுண்டாக்கி உலகபவவினைகளைப் போக்கடிப்பதாகயிருக்கிறது.

(15) ச்ருதியின் விவரமாவன:—

"ப்ரதமச்ரவணாச்சப்த—ச்ருயதே ஹ்ருஸ்வமாத்ரக:
ஸாச்ருதிஸ்ஸம்பரிக்ஞேயா—ஸ்வராவயவலக்ஷண =

இதன்பொருள்:— முதன்முதல் காதுக்குக்கேட்கக்கூடியதான குற்றெழுத்தின் கால் அளவாயிருக்கிறது. ச்ருதியோடு கூடிய, ஸ, யென்றது ஸ்வரத்தினது முக்கியாம்சத்தின் லெக்ஷணமாகிறது.

(16) ஸ்வரங்களின் விவரமாவன:—

"ச்ருத்யநந்தரபாவிய—ஸ்னிக்தோனுரணநாத்மக:
ஸ்வதோரஞ்சயதிச்ரோதுஸ்—சித்தம்ஸஸ்வரஉச்சியதே" =
"ச்ருதிப்யஸ்யு:ஸ்வராஷ்ஷட்ஜர்—ஷபகாந்தாரமத்யமா:
பஞ்சமோதைவதஸ்ச்சாத—நிஷாதஇதிஸப்ததே" =

இதன்பொருள்:— ச்ருதிக்குப்பின்னால் உண்டாகும் மெல்லிய நாதமானது நாம, லக்ஷண, அடையாளங்களின் சம்மந்தமில்லாமலும், கேட்போருடைய சித்தத்தைத்தானே ரஞ்சிக்கும்படி செய்வதாலும் ஸ்வரமென்று சொல்லப்படுகிறது. ச்ருதியிலிருந்தும் ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் யென்று ஏழு ஸ்வரங்கள் உண்டாகின்றன.

(17) ஸப்த ஸ்வரங்களுள் முதலாவது ஸ்வரமான ஸ, யென்றதற்கு ஷட்ஜமென்று பேர்வரக் காரணமின்னதென்பதை இதனடியிற்கண்ட ச்லோகத்தினால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

"நாஸாகம்டமுரஸ்தாலு—ஜிஹ்வதந்தாம்ஸ்ச்சஸம்ஸ்ப்ருசம்
ஷட்ஜஸ்ஸம்ஜாயதேயஸ்மாத்—தஸ்மாத்ஷட்ஜஇதீரித:" =

இதன்பொருள்:— நாசி, கண்டம், ஹிருதயம், அண்ணக்கு, நாக்கு, பல்லு ஆகிய இவை ஆறுடன் ஸம்மந்தப்பட்டு வெளிப்படுவதால் ஷட்ஜமென்று பேர்வந்தது.

இதில் கீர்த்தனங்கள், இராகங்கள் இவைகளுக்கு

உபயோகப்படுத்தியிருக்கும் அடையாளங்களின் விவரம்:—

1. ப = பல்லவி.

2. அ = அனுபல்லவி.

3. சர = சரணம்.

4. ~~~~ = துரிதகாலத்தில்ப் பாடவேண்டிய ஸ்வரங்கள்.

5. * = ஒவ்வொன்றும் ஒரு துரிதகால மாத்திரை (கால அளவு)

6. ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திலும் கீழே . புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் கீழ்ஸ்தாயி. மேலே புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் மேல்ஸ்தாயி. புள்ளி போடாத ஸ்வரங்கள் மத்தியஸ்தாயி.

7. ○ = தாளத்தின் த்ருத அடையாளம்.

8. | = தாளத்தின் லகு அடையாளம்.

9. ⌒ = கமகம் அதாவது வளைவாகப்பாடுதல்.

10. சு = சுத்தரிஷபம், சுத்தகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், சுத்த தைவதம், சுத்தநிஷாதம்.

ச = சதுர்ச்ருதிரிஷபம், சதுர்ச்ருதிதைவதம்.

சா = சாதாரண காந்தாரம்.

பி = பிரதிமத்திமம்.

ஷ = ஷட்சுருதிரிஷபம், ஷட்சுருதிதைவதம்.

கை = கைசகிநிஷாதம்.

அ = அந்தரகாந்தாரம்.

கா = காகலிநிஷாதம்.

11. ஆ = ஆரோஹணம்.

அவ = அவரோஹணம்.

12. — இந்த அடையாளங்களை கீர்த்தனங்களின் ஸ்வரத்திற்கு கீழ்வரும்பொழுது முன் ஸாஹித்தியத்தின் அகார, இகார, உகாரங்களாகவும், இராகஸஞ்சார ஸ்வரங்களில் வரும்பொழுது அந்த இடங்களில் ஸ்வரக்கோர்வைகளின் முடிவாகவும் பொருள்படுத்தவும்.

ஸங்கீத சாஸ்திர விஷயமாக உபயோகித்துவருகிற அரும்பதங்களுக்குப் பொருள்.

1. கீழ்ஸ்தாயி = தாழ்ந்த நாதத்துடன்கூடின ஸ்வரத்தொகுதி.

2. மேல்ஸ்தாயி = உயர்ந்த நாதத்துடன்கூடின ஸ்வரத்தொகுதி.

3. ஆரோஹணம் = ஏறுதல் அல்லது மேல்நோக்குதல்.

4. அவரோஹணம் = இறங்குதல் அல்லது கீழ்நோக்குதல்.

5. ஸஞ்சாரம் = ஏற்றி யிறக்கிப்பாடுதல்.

6. வர்ணமெட்டு = இராகம், தாளம் இவை இரண்டுஞ்சேர்த்து அமைக்கப்பெற்ற ஓர் பாட்டு.

த்யாகராஜய்யரவர்களின் கீர்த்தனை

இராகம்–நாட்டக்குரஞ்சி–ஆதிதாளம். 1-களைச்சவுக்கம் லகு அரையிடத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவும்.

ஆ=ச, ச–ரி, அ–க, சு–ம, ப, ச–த, கை–நி

அவ=ச, கை–நி, ச–த, சு–ம, அ–க,

ப=மனஸா விஷய நட்ட விடுல் கொஸங்கிதே
மாராமுனி க்ருபாகல்குனே மனஸா =

அ=தனதலு பொகரிண்டிக்கி தீஸிபெட்டி
தாகுக்கலு தோலு ரீதிகாதோ =

ச=தவிட்டிக்கிரம்காடபேர்பி கூட்டி
தபிலகோதி கொம்போயி நட்டுகாதோ
செவிட்டிக்கு பதேசிஞ்சி நட்டுகாதோ
ஸ்ரீ த்யாகராஜனு தனிதலஞ்சக =

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
ப=**** நீ சா ரீ ** சா **--சநிநீநிததா ** நீ சா **	**** நீ சாரீ கா மா **	மாகாமாரீ—காமாகாரீ
**** மனஸா** வி **-ஷ--ய—-- ** நட்ட**	**** விட்டில--கொ**	ஸங்—---கி---தே-
1. காசா=நீசாரிகாரிசா **—சநிநீநிததா ** நீ சா **	வைஷ	வைஷ
எ—-=மனஸா—வி **-ஷ--ய—-- ** நட்ட **	வைஷ	வைஷ
2. காசா=நீசாரிகமகசா * நி—தநிசநிசநிதப—தாநீசா **	வைஷ	மாகாமாரீ—காமபகா *ம
எ—-=மனஸா—வி* ---ஷ-ய——--அநட்ட **	வைஷ	ஸங்—---கி—-தே*—
3. ரிகசா = வைஷ	வைஷ	காமாமககரி—கா ** மா **
எ----- = வைஷ	வைஷ	ஸங்——---கி ** தே**
**** =மாகாமாநிநிதா **—நீதாநீபா—தாநீச்ா **	**** நிச்நிச்நீதாமா **	மா **-மகமபகமரிக சா**
**** =மா---ரா—— **-மு—ணி--க்ரு-பா **	**** க——--ல்கு **	ணே**-ம அன——ஸா**
**** =நீ சா ரீ **=		
**** =மனஸா **=		
அ=**** மாகா—மா ** மா **—நீ ** தா **—நீதாநீபா	தா **—தா* நிச்ா ** நீ **	நீ **-ச்நிச்ரீ*-ரீச்ா **
**** தந—த ** லு **—பொ ** க **—ரிம்—--	டி **—கி * —– ** தீ **	வி**-பெ—* ட்டி---**
**** ரீ ** ச்ா **—ச்ாநீச்ாநீதா **—நீதாநீபா	தா ** நீச்ாநீதாமா **	மாகா-ரீகமகா*ம-ரிகசா
**** தா ** கு **—க்க——ல **—தோ—–	லு ** ரீ———-தி **	கா---ஆ———-தோ-
****=நீ சா ரீ **=		
****=மனஸா **=		
ச=**** நீ சாரீ காமா **—காமக ரீகரிசா ******	**** நீ சா ரீ ** சா **	தா* நிசா ** தா *நிபா **
**** த விட்டி-க்கி **—ரம்-- ——க ******	**** அடபோ** யி **	கூ*—— ** ஊ* ட்டி **
**** நீ ரீ சா **—சாநீசாதாநீ ** சா ******	**** நீசா ரீகாமாகா	மா ** மா **-**** மா **
**** த பி ல **—கோ——-தி ** கொம் ******	**** போ-யி--ந——-	ட்டு** கா **-**** தோ**
**** மா கா மா **—நீ ** நீநீதா **—நீதாநீபா	தா ** தாநீச்ா ** நீ **	ச்ா **ச்ா **–**** ச்ா **
**** செவிட்டி ** க்கி ** யுஉ ப **—தே——-	சிம்** சி——- ** ந **	ட்டு**கா **–**** தோ**

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
* * * * நீச்ாக்ாரீச்ா * *–ச்ாநீச்ாநீ–நீதாநீபா	தா * * நீச்ாநீதாமா * *	மாகா-ரீகமகா *ம-ரிகசா =
* * * * ஸ்ரீ———-- * *–த்யா——-க----ர——	ஜ * * ஞு--து–ணி * *	த——லம்——*--ச அக =
* * * * = நீ சா ரீ * * =		
* * * * = மனஸா * * =		

பல்லவிக்கு கற்பனாஸ்வரங்கள்.

1. * * * * மனஸா–விஷய நட்ட	* * * * கா * * * * * * * * மா	* * * *-கா * * * * * *-சா * *
2. * * * * = ஷை	* * * * கா * * மா * * தா * *	மா * * கா * * மா * *-கா * *
3. சா * * = ஷை	* * * * தா * *-மா * * தா * *	மா * * கா * * ரீ * * கா * *
4. சா * * = ஷை	* * * * நீ * * தாமா-தா * *	மாகா-மா * * காரீ-கா * *
5. ரீசா = ஷை	* * * * ச்ாநீ-தாநீ * * ச்ா	நீதாபாதா–நீதா * * மா
6. காசா = ஷை	* * * * ரீசா-* * நீ-தாநீ	ச்ாநீதா நீ * * தா மாகா
7. ரீசா = ஷை	* * * * சாமாகாமாநீதா	நீபா-தாநீச்ாநீதாமா
8. காசா = ஷை	* * * * ச்ா * * * * ச்ாநீதா	பாதாநீ * *-* * நீதாமா
9. காசா = ஷை	* * * * சமாகமநிதநி—-பதாப	தநிச்ரீநிச்ாநி–க்ரீச்நி–தநீத
10. மகரிச = ஷை	* * * * மகரிசநிதபதநிசமக	மநிதநி-பதநிச்ரீச்-க்ரீச்நிதநி
11. தமகச = ஷை	கரிசரீச-நிரிசநிச-தநிச சநி	சா * * * * * த–நிசரிகமகாம
கமநி தாநி–பதநிச்நி தநிபதநி–தநி தா்ரீ தநிநிச்ாச் தநிச்ரீ	க்ம்ாக்ரீக்ச்ரீ–க்ரீச்நிதநிச்	ரீக்ரீச்நித–ரீச்நிதமத–நிநிதம
* கரிச = மனஸா =		

(பத) ப = மனஸ ா = மனதை

விஷய, நட்ட, விட்டலகு = பஞ்சேந்திரயங்களின் விஷயங்களி
[லும், நடித்தல், சிற்றின்பங்களுக்கு

ஒஸகிதே = கொடுத்துவிட்டால்

மாராமுனி = நம்முடைய ராமனின்

க்ருப = கிருபை

கல்குனோ = உண்டாகுமோ?

மனஸா = ஓ! மனதே!

அ = தனதலுபு = தன்னுடைய (வீட்டின்) கதவை

ஒகரு = ஒருவனுடைய

இண்டிக்கி = வீட்டுக்கு

தீஸிபெட்டி = கொடுத்துவைத்து

தாகுக்கலு = தான் நாயை

தோலு = ஓட்டுகிற

ரீதிகாதோ = மாதரி அல்லவோ?

ச = தவிட்டிக்கி = தவிட்டிற்கு

ரம்காடபோயி = வியபிசாரஞ்செய்யப்போய்

கூட்டிதபில = கூழ்வைத்த தவலேயை

கோதி = குரங்கு

கொம்போயினு = கொண்டுபோச்சுது

அட்டுகாதோ = அவ்வாறல்லவோ?

செவிட்டிக்கி = செவிடிற்கு

உபதேசிஞ்சினு = உபதேசித்தது

அட்டுகாதோ = அவ்வாறல்லவோ?

ஸ்ரீ த்யாகராஜ = ஸ்ரீ த்யாகராஜனால்

நுதுனி = துதிக்கப்பட்டவனே

தலஞ்சக = நினைக்காமல்

(பொழி) தன் வீட்டுக்கதவை வேறொருவனுக்கு கொடுத்துவைத்து தான் நாயை ஓட்டுகிற மாதிரியும், தவிட்டிற்கு வியபிசாரஞ் செய்யப் போய் கூழ்வைத்த தவலேயைக் குரங்கு கொண்டுபோன மாதிரியும், செவிட்டிற்கு உபதேசஞ்செய்த மாதிரியும் ஸ்ரீ த்யாகராஜனால் துதிக்கப் பட்டவனே நினைக்காமல் மனதை பஞ்சேந்திரியங்களின் விஷயங்களிலும், சிற்றின்பத்திற்கு கொடுத்துவிட்டால் ஓ! மனதே! நம்முடைய இராமனின் க்ருபையுண்டாகுமா?

பைரவிராகம்—ஆதிதாளம்—அரைக்களைச்சவுக்கம். லகு ஸமயிடத்தில் எடுப்பு.

ஆ = ச, ச—ரி, சா—க, சு—ம, ப, ச—த, கை—நி,

அவ = ச, கை—நி, சு—த, ப, சு—ம, சா—க, ச—ரி,

ப = ஸ்ரீரகுவரஸுகுணாலய—ஸரஸிஜலோச்சன—விரோச்சநாப = ஸ்ரீ =

அ = தானலேனி—பாகுவடிதி
பிரானநனுப்ரோவக—ராதாவாதா = ஸ்ரீ =

ச = 1. கமலாஹிதநத—கமலாஹிததர
மமததெலிஸிநனு—மன்னிஞ்சராதா = ஸ்ரீ =

2. கனிகரமுனநனு—கனிகரமுனநிடி
சனுவுனனெக்கமன—வினிபல்கராதா = ஸ்ரீ =

3. ஆகமமூல—அவனிஜலோல
வேகமேதெலிஸிகோ—த்யாகராஜார்ச்சித = ஸ்ரீ =

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
ப=நீ ** தாபா—தாபா—மா பா ஸ்ரீ** ரெகு--வ ர—ஸுகு	ப ம க மா—க மா ஞ———--ல	பா **—பா தா யா **—ரா மா
(1) நீ ** தநிச்ரிச்நீ **—தபா—மா பா ஸ்ரீ** ரெகு——- **—வ ர—ஸுகு	ஷை ஷை	ஷை ஷை
த ப ப ம ம க—ப ம ம ககரி—ரிகசா ஸஅரஅவிஇ—ஜஆலோச்ச—அஞ =நீ ** தாபா= =ஸ்ரீ** ரெகு=	** நி ச ரி கமப— ** விஇரோ——-	பதநீ—தா—தபமா ச்ச---நா--ப——
அ=பாநீ ** தா பா **--பா தா தபமா த ரா ** னலே **—————னி—	பாநீ ** நிததா பரா ** கு——	நீ ** ச்ரச்ரா எ ** டி தி
ரீச்ரா **—க்ரிச்ரா **—க் ரி ச்ரா பிரா **—னஅந **—னுஉப்ரோ =நீ ** தாபா= =ஸ்ரீ** ரெகு=	ச்ரி நீ **—தாநிச் வஅக **—ரா---	நீ **—நிதப ம- தா **வா—தா அ-
ச=1.** பபபாபத—நி நி தநி ச்ரச்ரா ** கமலா——ஹிஇசஅந த	** ச்ரிக் ம்க்ம்க்ரிசா ** கமலா———	ச் நிநித—தா பா ஹி—த---த ர
** நிக்ரி ச்ரா—ச் நி நி த தாபா ** ம ம ததெ—லிஇவிஇ ந னு =நீ ** தாபா= =ஸ்ரீ** ரெகு=	** நீ * த ா ப ** ம * ன்னிஞ்ச	பா தா தபபம—பா தா ரா ———— —தா

மற்றும் சரணங்களையும் இம்மாதிரியாகவே பாடவும்.

இராக லக்ஷணம்.

32-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

(3) ரிகமா**மா**மகபமகா**கரி—மகபம
கபமகா**கரி—கமபா**தமா**தப-மகா**ரி
ரீகா**மாபத பாதபம—கா**ரி—ரிககம
மப—மகா**ரி--சாரிசாரி—ந̣ீநி̣த̣ா**
ந̣ீச-ரிகமபதநீ******—பதநீ**—மபத
நீ**கமபதநீ**—தபதநீ****தபம-
பமதபா**நிதப—மபகமபா******-
மகபமகா******ரிச—ரீ******-
கமரிகா****ரிசா******=

(4) பமநீ******நிததா**நிச்ா******
நிச்நிர்ீ****ச்—ச்நிச்ாரிச்நிச்-
பாத பாதமபம—பதநீ****நிதா**-
நிச்ரிச்ரிக்ா**ரி—தநிச்நிச்ரிச்ரி
க்ா**ரி—பதநிதநிச்நிச்ரி—ச்ரிக்ா**ரி
மபதபதநிதநிச்—நிச்ரிச்ரிக்ா**ரி-
ரிச்ரிக்ா**ரி—ச்ரிக்ரிச்நீ**நிதா**
நிச்ரிச்ா**ரி—நிச்—மபதபா**தமப-
தநி ச்ாரிச்நீ******தப—மகபமதப
தநீ****தப—மகபமகா**ரிச
ரிகமப—ரிகா** ரிசா******=

(5) நீ**நிதா**—நீச்ா******-
ச்நிர்ீ******—ரிச்க்ா******-
ர்ீக் ரிச்ா ரிச் நீச் நிதா**—தநிச்ா******
ச்ா******—ச்ாரிச்நீச்நிதாநிதபா**

தநிதநிச்ரீ*******—பதபதநித
நிச்ரீ**—மபமபதபதநிதநிச்ரீ**
ரீச்க்ா******—க்ம்ரீக்ச்ரீநிச்நித-
நிச்ரீக்ம்ா******—க்ரீச்நிதபமா**
****-பதநிச்ரீ*******—க்ரீச்நித

பமகரி—கமபதநீ*******—தநி ச்ாரீச்நீ
****-தபா****—தமபதநீ***** தபம

காரி—காமபமாபமகா**ரிரீ**-

ரீசரிகா**ரிச—ந்ீ**ந்தா**-

சந்ீ*****—ரிசா******* =

8. தோடி ராகம் 8-வது மேளகர்த்தா ஹனுமதோடியில் ஜன்யம்.

ஆ = ச, சு—ரி, சா—கா, சு—ம, ப, சு—தை, கை—நி,
அவ = ச, கை—நி, சு—த, ப, சு—ம, சா—கா, சு—ரி,

இலக்கணம்.

"தோடிஷ்ஷட்ஜக்ரஹப்பூர்ண
ஸ்ஸாயம்காலேப்ரகீயதே"

இதன்பொருள்:— தோடி ராகம் ஷட்ஜக்ரஹம், ஸம்பூர்ணம், ஸாயங்காலத்தில் பாடத்தக்கது.

குறிப்பு:— இந்த ராகத்திற்கு பஞ்சமம் ஏற்படவில்லை யென்றும், பஞ்சமம் சேர்த்துப்பாடினால் ஹனுமதோடிராகமாகிவிடுமென்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் முன்னோர்களான ஸ்ரீ த்யாகராஜய்யரவர்கள் முதலானோரால் செய்திருக்கப்பட்ட பல கீர்த்தனங்களுக்கும் இன்னும் அனேக வர்ணங்களுக்கும் பஞ்சமம் சேர்த்துப்பாடியிருப்பதை நாம் தினம் அனுபவத்தில்க் கேழ்க்கிறோம். அவைகளுக்கு தோடிராகம் என்று ஆதிமுதல் சொல்லிவருவதைத்தவிர ஹனுமதோடி யென்றுசொல்லி நாம் கேழ்விப்பட்டதில்லை. ஆனால் தற்காலத்துப் பாடகர்கள் அவ்வாறு தப்பாகப்பாடுகிறார்கள் யென்று சொல்லுவதும் பொருந்தாது. முன்னோர்களின் சிஷ்ய பரம்பரையிலேயே அவ்வாறு அவர்களுக்குப் பாடமாகிப்பிறகு பலருக்கும் சொல்லிவைத்திருப்பதாகவே தெரிகிறது. வேறு சில வித்வான்களால்

சொற்ப வர்ணங்கள் மாத்திரம் பஞ்சம மன்னியில் பாடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணம் தெரியவில்லை. ச்லோகத்தின் கருத்தும் ஸம்பூர்ண ராகமென்று சொல்லப் பட்டிருப்பதால் பஞ்சமம் சேர்ந்திருக்கிறதென்றே ஏற்படுகிறது.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சரிகா****மாபா****–நிதா****–ச்ரீ****–
ச்ா******–ச்நிரீச்நிதா****–பமகா****–
ரீசா****═

(2) மகமா**பா****பா****–பாதநிதாநிபா****–
பா****–-பாதபமா**–மா****–மாபமாப–
கா**கா**–கரிரீ**–ரீ****–ரிகமக
ரீகரீக சா****–-ஸந̣ிசாரிசந̣ித̣ா**–
ந̣ிசரிகமா**–காமபா**மகா**–
ரீ**சா**═

(3) கமதா**தா**–தாநிதநிச்நிதா**--தாநி
தநிச்ா****ரீ–நிச்ரீச்நிதா**–தநிச்ரீ
ச்ரீச்நிதா**–ச்ா**ரீச்நிதா**–தநி
ச்ரீ******–ச்நிதா**தநிச்நிதபமகா**
கமபா****தநீ****தபமகா****–மகபம
தபகா****–கரிரிகமா****மககரிரீ****
ரீகம காமரீ**–ரீகரீகா**ரிசா****═

(4) கரிகா****–ரிசா****ரி–சரிககரிசந̣ித̣ா****–
ந̣ிசரிசரிகமகா**–த̣ந̣ிசந̣ிசரிசரிகமகா****–
மகபமகா****–மகபமதபமகா****–
மகபமதபநிதபமகா****–மகமப
தநீ******தபமகா****–கமபதநிச்ா****–
நிதபமகா**--கமபாதநிதாநீ–பதமப–

கமா—கதபமகா**—ரிசரீகமகா*****ரி—
சாரிசாரி—நீ**ரிசா*****—நிதா**நீ**
சா******=

(5) மா**மா**பாதபமா**—மாபமாபகா*****—
கமபா**பா**—பமதா**தா**—கமதா**தா**—
நிரிகமதா**தா**—தாநிச்நீச்நி
தா**தா**—தநிச்ாரீச்நீ*****—ச்தநி
தநிச்ா******—ச்நிரீ**ரீ**—நிரீநிரீ
க்ா**க்ா**—க்ரீரீக்ம்ா*****—ம்ாப்ம்—
க்ாம்க்—ரீக்ரீ—ச்ாரீச்நீ**—க்ாம்க்—ரீக்ரீ
ச்ாரீச்—நீச்நிதா**—ரீக்ரீ—ச்ாரீச்—
நீச்நி—தாநிதபா**—நீச்நி தாநித—
பாதப—மாபமகா**—பாதப—மாபமகாமக
ரீகரிசா**=

9. காம்போஜி ராகம் 28-வது மேளகர்த்தா ஹரிகாம்போஜி ராகத்தில் ஜன்யம்.

ஆ=ச, ச—ரி, அ—க, சு—ம, ப, ச—த,
அவ=ச, கை—நி, ச—த, ப, சு—ம, அ—க, ச—ரி,

இலக்கணம்.

"காம்போஜீராகஸ்ஸம்பூர்ண-
ஸ்ச்சாரோஹேகநிவக்ரித:

இன்னும் வரும்

பத்திராதிபர்.

நீதி

16வது பக்கத்தொடர்ச்சி.

ஸ்வல்பஸ்னுபுவஸாவஸேகமலினம் நிர்மாம்ஸமப்யஸ்திகௌ
ச்வாலப்த்வாபரிதோஷமேதி நசதத்தஸ்யக்ஷுதாசாந்தயே
ஸிம்ஹோஜம்புகமங்கமாகதமபி த்யக்த்வாநிஹந்தித்வியம்
ஸர்வ:க்ருச்ரகதோபிவாஞ்சதி ஜனஸ்ஸத்வா தருபம்பலம். (2)

(பொருள்) நாயானது கொஞ்சம் நரம்புகளையும், கொழுப்புகளையும் உடைய பசுவின் எலும்பை அடைந்து அதில் சிறிதேனும் மாமிசமில்லாவிடினும் அதனாலேயே சந்தோஷமடைகிறது. ஆனால், அதனால் நாயின் பசிதீருவதில்லை. சிங்கமோவெனில் சமீபத்தில் ஒரு நரியானது இருந்தாலும் அதைச்சிறிதும் இலக்ஷ்யம் செய்யாமல்விட்டுவிட்டு யானையைத் தேடிக் கொன்றுதின்கின்றது. ஆகையால் உலகத்தில் யாவரும் கஷ்டதசையை அடைந்தாலும் அவரவர்கள் சக்திக்குத்தகுந்த பயனை இச்சிக்கிறார்கள்.

லாங்கூலசாலனம தச்சரணவகாதம்
பூமௌநிபத்யவதனோ தாதர்சனஞ்ச
ச்வாபிண்டதஸ்யகுருதே கஜபுங்கவஸ்து
தீரம்விலோகயதிசாடு சதைச்சபுங்தே. (3)

(பொருள்) நாயானது தனக்கு ஆஹாரம்கொடுப்பவன் முன்னிலையில் வாலையாட்டி பூமியில் காலால்கிழித்து கீழேவிழுந்து முகத்தையும் வயிற்றையும் காட்டுகிறது. யானையானது அப்படிச்சொய்யாமல் மிகவும் கம்பீரமாய்ப் பார்க்கிறது, அநேகவிதமான பிரியவசனங்கள் சொன்ன பிறகு ஏதோ ஒன்றை வாங்கித்தின்கின்றது.

பரிவர்த்தினி ஸம்ஸாரே
ம்ருத:கோவாநஜாயதே
ஸஜாதோயே நஜாதேந
யாதிவம்சஸ்ஸ முன்னதிம். (4)

(பொருள்) ஜனனமரணம் ஸ்வபாவமாயுள்ள ஸம்ஸாரத்தில் இறந்தவன் எவனும் பிறப்பது நிச்சயம். ஆனால், எவனுடைய பிறவியினால்

வம்சமானது மிகவும் கீர்த்தியுடையதாய் விளங்குகிறதோ அவனது பிறவியே பிறவி.

குஸுமஸ்தபகஸ்யேவ
த்வயீவ்ருத்திர் மனஸ்விந:
மூர்த்நி வாஸர்வலோகஸ்ய
சீர்யதே வனயேவவா. (5)

(பொருள்) பூங்கொத்துகளைப்போல வித்வான்களுக்கு இரண்டுவிதமான வியாபாரங்களுண்டு. அதாவது: புஷ்பமானது ஸர்வஜனங்களுடைய சிரஸிலாயினும் அல்லது காட்டிலாவதிருக்கும். அதுபோல, வித்வான்கள் வெளியில் எல்லோராலும் நன்குமதிக்கப்பட்டாகிலும் அல்லது அவர்களது வீட்டிலேயேயாகினு மிருப்பார்கள்.

ஸந்த்யன்யேபிப்ருஹஸ்பதி ப்ரப்ருதயஸ்ஸம்பாவிதா:பஞ்சஷாஸ்
தான்ப்ரத்யேஷவிசேஷவிக்ர மருசீராஹுர்னவைராயதே
த்வாவேவக்ரஸதே திவாகரநிசாப்ராணேச்வ ரௌபாஸ்வரௌ
ப்ராத: பர்வணிபச்யதானவபதிச் சீர்ஷாவசேஷாக்ருதி:. (6)

(பொருள்) இதரர்களான பிருகஸ்பதி முதலிய ஐந்தாறுபேர்களிருக்கிறார்கள். ஆயினும் மேலோர்களிடமே பாக்ரமத்தைக் காட்டுவதில் பிரியமுடைய இந்த இராகுவானவன் அவர்களிடம் விரோதமுடையவனாயில்லை. அமிருதத்தைப் பருகும்போது விஷ்ணுவினால் தலையைமட்டும் மிகுதியாய்விடப்பட்ட இராகுவானவன் பிரகாசம் பொருந்தியவர்களான சூரிய சந்திரர்களிருவரையே பூர்ணிமைபன்று விழுங்குகின்றான் பார்!

வஹதிபுவனச்ரேணீம்சேஷ: பணுபலகஸ்திதாம்
கமடபதினமத்யேப்ருஷ்டம் ஸதாஸசதார்யதே
தமபிகுருதேக்ரோடாதீனம் பயோதிரநாதரா
தஹஹமஹதாம் நிஸ்ஸீமானச்சரித்ரவிபூதய: (7)

(பொருள்) ஆதிசேஷன் பலகைபோன்ற தன்படவரிசைகளில் பதினான்குலகங்களையும் வஹிக்கின்றான். அவ்வாதிசேஷனை ஆமையரசான விஷ்ணுவானவர் தன்முதுகின்மேல் வஹிக்கின்றார். அவ்விஷ்ணுவை

ஸமுத்திரராஜன் அலக்ஷ்யமாய்த் தன்தோளில் வஹிக்கிறான், எவ்வளவு ஆச்சரியம்! பெரியோர்களது சரித்திரங்கள் எல்லையற்றன.

வரம்ப்ராணோச்சேதஸ்ஸமதமகவன் முக்தகுலிசப்ரஹாரை
ருத்கச்சத்பஹுஜ்வாள தஹனோத்காரகுருபி:
துஷாராத்ரேஸ்ஸுனோரஹஹ பிதரிக்லேசவிவசேநசா
ஸௌஸம்பாத: பயஸிபயஸாம்பத்யுருசித:. (8)

(பொருள்) கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பைக்கக்குவதும், மதம் பிடித்த இந்திரனால் பிரயோகிக்கப்படுவதுமான வச்சிராயுதத்தால் இமயமலையானது அடிபடுங்காலத்தில் அதன் புத்திரனாகிய மைநாகமலையானது சமுத்திரத்தினுள் புகுந்தொளித்தது நியாயமல்ல. சௌரியமுள்ளவர்கள் பிராணனைவிட்டாவது மானத்தையே காப்பாற்றுவார்கள். அதில்லாதவர்கள் வேறொன்றையும் கவனியாமல் தன்னைமட்டும் காப்பாற்றிக் கொள்வார்கள்.

யத்சேதனோபிபாதைஸ் ப்ருஷ்ட:
ப்ரஜ்வலதிஸவி துரினகாந்த:
தத்தேஜஸ்வீபுருஷ: பரக்ருதி
நிக்ருதிம் கதம்ஸஹதே. (9)

(பொருள்) அசேதனமாகிய சூரியகாந்தமணியானது சூரியனது கிரணமானது தன்மீதுபட்ட மாத்திரத்திலேயே எப்படி எரிகின்றதோ அப்படிப்போல தேஜஸ்வியான புருஷன் பிறரால் செய்யப்படும் அபராதத்தைச்சகிக்கமாட்டான்.

ஸிம்ஹச்சிசுரபி நிபததிமதமலின
கபோலபித்திஷு கஜேஷு
ப்ரக்ருதிரியம் ஸத்வவதாம்நகலு
வயஸ்தே ஜஸாம்ஹேது:. (10)

(பொருள்) சிங்கமானது குட்டியாகவிருப்பினும் மதத்தினால் மலினமானதும் சுவர்போன்றதுமான கன்னங்களையுடைய யானைகளின்மீது பாய்கின்றது. இதுவே பலசாலிகளின் சுபாவம். தேஜஸ்விகளுக்குத் தன்பராக்ரமத்தைக் காட்டுவதற்கு பாலியம் முதலியன காரணமன்று.

பொருளினியல்பு.

ஜாதிர்யாதுரஸாதலம்குணகண—ஸ்தத்ராப்யதோகச்சதாம்
சீலம்சைலதடாத்பதத்யபிஜன—ஸ்ஸந்தஹ்யதாம்வன்ஹிநா
சௌர்யேவைரிணிவஜ்ரமாசுநிபதத்—வர்த்தோஸ்துன:கேவலம்
யேனைகேனவிநாகுணாஸ்த்ருணலவ—ப்ராயாஸ்ஸமஸ்தாஇமே. (1)

(பொருள்) பிராமணத்துவம் முதலிய ஜாதிகள் பாதாளலோகத்தையடையட்டும், தைரியம், ஔதார்யம் முதலிய குணங்களெல்லாம் அதற்கும் கீழுலகமடையட்டும். சீலமானது (நன்னடக்கை) மலையினின்றும் கீழ்விழுந்து நாசமடையட்டும். தன் வம்சமானது அக்னியினால் தகிக்கப் படட்டும். தனத்துக்குச் சத்துருவான பராக்ரமத்தில் இடிவிழட்டும். எது எப்படிப்போனாலும் நமக்குப்பணம் ஒன்றுமட்டுமே வேண்டியது, எல்லாவற்றையும் விட்டுப்பொருளைமட்டும் விரும்பும் காரணம் என்னவெனில், பொருளில்லாவிடில் ஸகலமும் திருணப்ராயமாய்ப் போய்விடும். மேலும்; பணமில்லாதவர்களுக்கும் உயிரில்லாதவர்களுக்கும் பேதமில்லை. இராமனைப்பார்த்து இலக்ஷ்மணன் கூறியுள்ளான். ஆனால், பொருளைத் தேடுவது, காப்பாற்றுவது முதலியனவெல்லாம் துக்கம் என்று சொன்னது அசமர்த்தர்களுக்காம்.

யஸ்யாஸ்திவித்தம்ஸநர: குலீன:
ஸபண்டித:ஸச்ருதவான் குணக்ஞ:
ஸயேவவக்தாஸ சதர்சனீய
ஸ்ஸர்வேகுணா: காஞ்சனமாச்ரயந்தி. (2)

(பொருள்) இவ்வுலகில் எவனுக்குப் பணமிருக்கிறதோ அவன்தான் மனிதன், அவனே நற்குலத்திலுதித்தவன், அவன்தான் ஸர்வமுமறிந்த பண்டிதன், தர்மசாஸ்திரம் முதலியவைகளை நன்கறிந்தவன், மஹாகுணசாலி, பெரியோர்கள் சபையில் அழகாய்ப் பேசத்தெரிந்தவன், எல்லாராலும் பார்க்கத்தகுந்தவன்.. ஆகையால் பூமியில் எல்லாக்குணங்களும் திரவியத்தை ஆசிரயித்திருக்கின்றன.

தௌர்மந்த்ராந்ருபதிர்விநச்யதி—யதிஸ்ஸங்காத்ஸுதோலாலனாத்
விப்ரோனத்யயனாத்குலம்குதந—யாத்சீலம்கலோபாஸநாத்

ஹ்ரீர்மத்யாதனவேக்ஷணாதபிக்ருஷி:—ஸ்னேஹ:ப்ரவாஸாச்ரயாத்
மைத்ரீசாப்ரணயாத்ஸம்ருத்திர—நயாத்யாகாத்பரமாதாத்தனம்.

(பொருள்) நல்ல மந்திரிகளால் இராஜாக்களுக்கு க்ஷேமமும், துர் மந்திரிகளால் கெடுதியுமேற்படும். ஸர்வஸங்க பரித்யாகம்பண்ணின ஸன் யாசிகள் சேர்க்கையில் கெட்டுப்போவார்கள். அதாவது: ஒருசன்யாசி தன்கௌபீனத்தை எலிகள் கடித்துவிடுகின்றன வென்றதற்காக ஒரு பூனை வளர்த்தார், அந்தப் பூனைக்குப் பாலுக்காக ஒரு பசுவாங்கினர், அப்பசுவை மேய்க்க ஒருபையனை நியமித்தார், அப்பையனது க்ஷேமத் தைக்கோறி அவனுக்கு கல்யாணம் பண்ணிவைத்தார், அவன் பெரியஸம் ஸாரியாய்விட்டான். பிறகு அவனது குடும்பத்தைத் தனதாகவே பாவிக் கவேண்டிய அவசியம் சன்யாசிக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. “இராமேசுவரம் போனாலும் சனீசுவரன் பின்னாலே” என்பதுபோல சன்யாசியாய்ப்போயும் ஸம்ஸாரம் விடவில்லை. ஆகையால் சேர்க்கையால் துறவிகள் கெடுவார்கள். குழந்தைகளுடன் எப்போதும் விளையாடிக்கொண்டே யிருந்தால் அவர்க ளுக்குப் பெற்றோரிடம் கொஞ்சமேனும் பயமின்றி துன்மார்க்கர்களாய் விடுவார்கள். ஆகையால் பிள்ளைகளிடம் மட்டுமல்ல சீடர்களிடத்திலுங் கூட அதிக விளையாட்டால் கேடேவிளையும். ஆகையால் ஒருவாறு அவர் களிடம் கண்டிப்பு அதிகமாயிருந்தாலும் இருக்கலாமேயன்றி லாலனை அதிகம்கூடாது. வேதாத்யயனம் செய்யாமையால் அந்தணன் கெடுகி றான். அதாவது: அந்தணனுக்கேற்பட்ட கொடுத்தல், வாங்கல், வேள்வி செய்தல், வேள்விசெய்வித்தல், வேதம்ஓதல், வேதமோதுவித்தல் என்ற ஆறுகாரியங்களுக்கும் வேதமே ஆதாரமாகையால் அது இல்லாத அந்த ணன் கெடுவான். துஷ்டப்பிள்ளைகளால் வம்சமானதுகெடும், ஆகாயத்தி லுள்ள நட்சத்திரக் கூட்டங்களைப்போல துர்க்குணமுள்ள பிள்ளைகள் எவ் வளவிருப்பினும் பயன்யாதுமில்லை. சந்திரனைப்போல் ஒருவனிருப்பினும் அவனது குலம் விளங்கும். நற்குணமானது துற்குணமுள்ளவர்கள் சேர் க்கையால் கெடும். லஜ்ஜையானது கள்ளுண்டலால் கெடும். அதாவது: குடிவெறியால் தன்னைமறந்து பிறர்பழிக்கும்படியான இழிவான காரியங் களைச்செய்யத்தொடங்கி நாளடைவில் தெரிந்தே அப்படிச்செய்யத் துணி வுண்டாகின்றது. கிருஷியானது உடையவன் கண்ணோட்டமில்லாவிடில் கெடும். அதனால் ஏற்படும் இலாபநஷ்டத்திற்கு பாத்தியப்பட்டவன்

உடையவனேயாதலின், "தன்கையே தனக்குதவி" என்பதுபோல தன்னை ப்போல பிறர் கவலையெடுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆகையால் "உடையவன் கண்ணேடாப்பயிர் பாழ்". ஒருவரிடமுள்ள நேசமானது இடம் மாறி இருவரும் வெவ்வேறிடத்திலிருப்பின் கெடும். அதாவது கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் அவர்கள் ஞாபகமே இல்லாமற்போய்க் கடைசியில் முற்றிலும் மறந்துவிடநேருகிறது. மேலும் சிநேகமானது விசுவாஸமின்மையாலும் கெடுகின்றது. சம்பத்தானது நீதியின்மையால் கெடுகின்றது. தனமானது சூதாட்டத்தினுலும் சண்டையினுலும் கெடும்.

தானம்போகோநா சஸ்திஸ்ரோ
கதயோபவந்தி வித்தஸ்ய
யோநததாதிந புங்தேதஸ்ய
த்ருதீயாக திர்பவதி. (4)

(பொருள்) தனத்துக்கு தானமென்றும், போகமென்றும், நாசமென்றும் மூன்றுவிதமான கதிகளுண்டு. தானமாவது ஸத்பாத்திரங்களுக்குக் கொடுப்பது. போகமாவது தானே நியாயமாய் அநுபவிப்பது. நாசமாவது அனியாயமாய் அழிந்துபோவது. இம்மூன்றில் எவன் தன் தனத்தை நல்லோர்களுக்குக் கொடுக்காமலும், தானனுபவிக்காமலுமிருக்கிறுனே அவனது தனம் மூன்றுவது கதியையடையும். அல்லாமலும் தனத்திற்கு தர்மம், அக்னி, அரசர், திருடர் என்று நால்வர் தாயாதிகள் உளர். இவர்களுள் மூத்தவனுகிய தர்மத்தை ஒருவர் அவமதித்தால் அத்தனமாவது மற்ற மூவர்கள் பங்காகின்றது.

மணிச்சாணேல்லீடஸ்ஸ மரவிஜயீஹேதிதளிதோ
மதக்ஷீணேநாகச்சரதி ஸரிதாச்யானபுலிநா
களாசேஷச்சந்த்ரஸ்ஸுரதம் ருதிதாபாலவளி
தாதநிம்னுசோபந்தேகளி தவிபவாச்சார்த்திஷுநரா:. (5)

(பொருள்) கொடையாளிகள் கொடையினுல் தனமானது சிலவழிந்து அதனுல் மெலிந்துபோனுலும் அப்போதும் அவர்களது காந்தியதிகப்படுகிறது. அதாவது: கடைசலிலிட்டுக் கடைந்த இரத்தினமும், ஆயுதங்களாலடிபட்டுக் கடைசியில் ஜயமடைந்த வீரனும், மதஜலப்பெருக்கி

னல் இளைத்த யானையும், சரத்காலத்தில் கொஞ்சம் காய்ந்த மணல்மேடுக ளையுடைய நதியும், ஒரு கலைமட்டும் மிகுதியாயுடைய சந்திரனும், ஸம் போகத்தில் மர்த்தனம் செய்யப்பட்ட பாலஸ்திரீயும், யாசகர்களுக்குக் கொடுத்துச் செலவான தனமுடைய மனிதர்களும் இளைத்துப்போனதி னல் விளங்குகிறார்கள் (பிரகாசிக்கிறார்கள்).

பரிக்ஷீண:கச்சிதஸ்ப்ருஹயதி யவாநாம்ப்ரஸ்ருதயே
ஸபச்சாத்ஸம்பூர்ண: கலயதிதரித்ரீம் த்ருணஸமாம்
அதச்சானேகாந்தாருருலகுத யார்த்தேஷு தநிநா
மவஸ்தாவஸ்தூநிப்ரதயதிச ஸங்கோசயதிச. (6)

(பொருள்) உலகத்தில் ஒருமனிதன் வறுமையால் வருந்தும்போது சிறு தான்யங்கள் சிந்திக்கிடப்பதையும் சேர்க்க அபேக்ஷிக்கிறான். அதே மனிதன் பிறகு ஒருசமயத்தில் ஸம்பூர்ணனுய் (தனிகனுய்) ஆகும்போது பூமியை திருணத்திற்குச் சமமாய் நினைக்கிறான். ஆகையால் வஸ்துக்க ளில் சிறுமை பெருமை என்றபேதமில்லை. தனிகர்களது நிலைமையானது வஸ்துக்களை அதிகமாயும் கொஞ்சமாயும் செய்கிறது.

ராஜன் துதுக்ஷஸிய திக்ஷிதிதேனுமேனும்
தேனத்யவத்ஸமிவ லோகமும்புஷாண
தஸ்மிம்ச்சஸம்யகநிசம் பரிபுஷ்யமாணே
நாநாபலம்பலதி கல்பலதேவபூமி:

(பொருள்) ஓ அரசனே! பசுபோன்றவிப்பூமியை கறக்கவேண்டு மென்று இச்சித்தாயாகில், அதனால் பசு கன்றைப் போஷிப்பதுபோல நீ இந்த உலகத்தைப் போஷிக்கக்கடவாய். அப்படி உலகத்தை நீ நன் ருய்ப்போஷித்துவந்தால் பூமியானது கற்பகத்தருவைப்போல் நாநாவித மான பலங்களைக்கொடுக்கும்.

ஸத்யாந்ருதாசபருஷா ப்ரியபாஷிணீ
சஹிம்ஸ்ராதயாளுரபிசார்த்த பராவதான்யா
நித்யவ்யயாப்ரசுர நித்யதனுகமாச
வாராங்கனேவந்ருபநீ திரநேகருபா. (8)

(பொருள்) இராஜநீதியானது, வேசிகளைப்போல மெய்பேசுவது, பொய்யாக நடப்பது, பிரியமாய்ப்பேசுவது, கடுஞ்சொற்பேசுவது, தயையுடையது, திரவியத்தில் ஆசை, தானங்கொடுப்பது, எப்போதும் திரவியத்தைச்சிலவிடுவது, எப்போதும் மிகுந்த தனத்தைச் சம்பாதிப்பது, என்றிவ்விதம் பலவிதமான நிலைமையுடையது.

ஆக்ஞாகீர்த்தி: பாலனம்ப்ராம்மணாநாம்
தானம்போகோமித்ரஸம் ரக்ஷணஞ்ச
யேஷாமேதேஷட்குணாக ப்ரவ்ருத்தா:
கோர்த்தஸ்தேஷாம் பார்த்திவோபாச்ரயேண. (9)

(பொருள்) பிரஜைகளைக் காப்பாற்றவேண்டிய அதிகாரங்கள், கீர்த்தி, அந்தணர்களைக் காப்பாற்றுதல், சற்பாத்திரத்தில் கொடை, உலக சுகங்களையநுபவித்தல், மித்திரர்களைக் காப்பாற்றுதல் ஆகிய இவ்வாறு குணங்களும் எந்த அரசர்களிடமில்லையோ அவ்வரசர்களை ஆசிரயிப்பதால் யாதுபயன்?

யததாத்ராநிஜபாலபட்டலிகிதம்—ஸ்தோகம்மஹத்வாதனம்
தத்ப்ராப்னோதிமருஸ்தலேபிநிதராம்—மேரௌசநாதோதிகம்
தத்தீரோபவவித்தவத்ஸ—க்ருபணம்—வ்ருத்திம்வ்ருதாமாக்ரு
[தா:
கூபேபச்யபயோநிதாவபிகடோ—க்ருஹ்ணாதிதுல்யம்ஜலம். (10)

(பொருள்) தனமானது, கொஞ்சமானாலும் அதிகமானாலும் நமது லலாடத்தில் பிரமாவினால் எழுதப்பட்டபடி மறுபூமியிலிருப்பினும் மனிதன் அதிகமாய் அடைகின்றான். ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் தைர்யமாயிருக்கவேண்டியது. தனவான்களெதிரில் கேவலம் தரித்திரர்களைப்போல் திரியவேண்டாம். ஏனெனில், ஒருகுடத்தை கிணற்றில் அமுக்கினாலும் கடலில் முக்கினாலும் ஒரே அளவான ஜலத்தையே மொள்ளும்பார்!

இன்னும் வரும்

Ramachandra Iyer.

அஞ்ஞான குருவின்கதை.

14-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.

ரகுபதி:— இல்லே, மறக்கவில்லே, ஆகிலும் ஏதோ அபாயஸ்திதியில் கஷ்டப்படுவதுபோல் கூப்பிடுவதாகத் தெரிகிறதே! அப்படி ஏதாவது சங்கடப்படுவதாக யிருந்தால் நாம் சும்மாயிருக்கலாமா?

கணபதி:— அட அப்பா ரகுபதி! சுந்தரம் சொல்லுகிறபடி சும்மா யிருப்பதுதான் சுகம். நம்முடைய குருவின் குணம் தெரியாதா? "முன்னுல் வந்தால் கடிக்கும் பின்னுல் வந்தால் எறியும்" ஒருசமயம் சமீபத்தில்போய் விசாரித்தால் உங்களுக்குச் சொல்லியிருந்த பாடங்கஃப்படிக்காமல் வீணுக இங்கேவந்து தொந்தரவு செய்கிறீர்களா? பயகாள் நாளே உதைச்சுப்போடிரேன் பாருங்கோயென்று கோபிப்பார். நம்மபாடத்தைப் படிப்போம் வாங்கடா!

ரகுபதி:— சுந்தரமும், கணபதியும் எப்பவும் தன்காரியக்குட்டிகள் தாங்கள் பாடத்தை பாடமபண்ணிப் போட்டுத்தான் மறுவேலேபார்ப்பார்கள் சுந்தரம்! சங்காரபாரணவர்ணம் பாடம்போட்டிருந்தாரே பூராவும் முடிஞ்சுபோச்சா?

சுந்தரம்:— ரகுபதி! நம்முடைய குருவின் எண்ணமெல்லாந் தெரிந்திருந்தும் கேலியாபண்ணுகிறுய்!

கணபதி:— சென்ற மாதத்திலேயே சிட்டாஸ்வரம் சொல்லிக்கொடுத்தாரே! இன்னும் பூராவும் முடியாமலாயிருக்கும்!

சுந்தரம்:— உங்களுக்கு வாஸ்தவத்தில் தெரிந்திருந்தாலுமோ அல்லது தெரியாதிருந்தாலுமோ சொல்லுகிறேன். நான் சிக்ஷைக்குவந்து 6-வருஷகால்மாகிறது. இதுவரையிலும் இவர் சொல்லிக்கொடுத்திருப்பது ஸ்வராவளி, ஜெண்டைவரிசை, அலங்காரம், கீதமாகிற அப்பியாசப் பாடங்களும், சங்காபரணவர்ணத்தில் சிட்டஸ்வரம் வரைக்கும் சொல்லியிருக்கிருர். இந்தவர்ணம் ஆரம்பிவித்து சுமார் 6-மாதக்காலமாகிறது ஒவ்வொரு பாடத்தையும் நான் 2-தினத்தில் சரியாய் அவரிடத்தில் சொல்

விஷிடுகிறதில் குறையுமில்லே, அவர்புதுப்பாடம் சொல்லுகிற வழக்கமுமில்லே. ஆனல், பணிவிடைகள் வேண்டியமட்டும் செய்துவருகிறேன்; பொழுதுபூராவும் அவருக்குத்தொண்டு செய்வதில்த்தான் போகிறது. ஆனல்,ரகுபதியின்பேரில் அவருக்குப்பிரியம் அதிகந்தான். ரகுபதீ! உனக்கு கல்யாணிவர்ணம் முடிந்து விட்டதல்லவா?

ரகுபதி:— சுந்தரம்! எனக்கும் கோட்டாக்கொடுக்கிருயா என்ன நான் நீவருவதற்கு 2-வருஷத்திற்குமுன்னமே இவரிடத்தில் சிக்ஷைக்குவந்திருக்கிறேனே! நமக்கு குருவாகப்போய்விட்டார். இல்லேயானல் இந்த சண்டாளப்பாவியை எவ்வளவு வைதாலும், என்னசெய்தாலும் என் வயிற்றெரிச்சல் தீராது. தினம் நான் அவருக்குச்செய்யும் பணிவிடைகளேக்கேள்! காலே 6-மணிக்கு உறங்கிவிழித்தவுடன் அவருடைய படுக்கைக்குச்சமீபத்தில்ப்போய் நிற்கவேணும், உறங்கிவிழிக்கும்போதே ரகுபதீ! என்று கூப்பிடுவார் உடனே அண்ண இதோ வந்துவிட்டேன் என்று சமீபத்தில்ப்போகவேணும். கொண்டுவா வெத்திலேப்பெட்டியை என்பார் உடன் கொண்டுகொடுக்கவேணும் அதில் எல்லா சாமான்களும் இருக்கிறதாவென்று ஒரு ஸமயம் பார்க்காமல் மறந்துபோய்விட்டால் அடே தரித்திரப்படவா! வரவர உனக்கு அகம்பாவம் பிடித்துவிட்டதா! பாக்கு இதில் இருக்கிறதா பாரடா! என்று பெட்டியை முகத்தில் எறிந்துவிடுவார். புகையிலே இல்லாமற்போச்சுதானல் வெத்திலேயென்ற தம்பலத்தை முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடுவார். உடனே தண்ணீரைவிட்டு முகத்தைக் கழுவிவிட்டு பாக்கு புகையிலே வகையரு சாமான்களே எடுத்துக்கொண்டு வந்து பெட்டியில் வைப்பேன். படுக்கையில் உட்கார்ந்துகொண்டே வெத்திலே புகையிலே போட்டுக்கொண்டு படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருப்பார். உடனே படுக்கைகளே சுருட்டிவைத்துவிட்டு அவர் கக்கூசுக்குள் போயிருக்கும்பொழுது செம்பில் தண்ணீர் வைத்துக்கொண்டு நின்றுகொண்டிருப்பேன். பிறகு பற்பொடியும் ஜலமும் கொண்டுகொடுக்கவேணும், அவர் பல்விளக்கிக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே வீட்டில் காப்பி போட்டாகிவிட்டதாவென்று ஜல்தியில் பார்த்துவாயென்று விறட்டுவார். அங்குபோனல் அடுப்பில் நெருப்பே இராது. அவருடைய பெண்ஜாதி அம்மாளோ குணத்தில் இவருக்கு இருமடங்கதிகம். அம்மா! சீக்கிரம் காப்பிபோடவேணுமென்று அண்ண உத்திரவுகொடுத் திருக்கிருர்களென்று சொல்லுவேன்.

அதற்கு அவள் "அடே கட்டயிலே போவா! கார்த்தாலே 7-மணியாகிறது க்குமுந்தி என்ன காப்பியும் கோப்பியும் வேணுமாஞ போட்டுக்குங்கோ இல்லையாஞ எப்படியேன் தொலையுங்கோ, என்னுலேயாகாது, எனக்கு பிராணன் போகிறுப்போல வரது" என்பாள். இதற்குள்ளாக நம்முடைய குரு அண்ணுவந்துவிடுவார், வந்ததும் அடே ரகுபதீ! எங்கே காப்பி! இன்னும் தயாராகவில்லை? என்று பெருஞ்சத்தம்போடுவார், எனக்கு அத ற்குள் ஒருதரம் வயிற்றைக்கலக்கிவிடும். என்னசெய்யலாம் தலைவிதியே என்று அண்ணு இதோ தயாராகிவிட்டதென்று நானே காப்பியைப்போட் டுக்கொடுப்பேன். அதில் சிறிது பாகக்குறைவாக இருந்துவிட்டால் சூட் டுடன் என் தலைக்கே அபிஷேகமாகிவிடும். அவருக்கு ஓர் ஒற்றைமாட்டு வண்டியுண்டு. அதில் தான் உட்கார்ந்துகொண்டு இராஜகுமாரத்திக்கு சங்கீதசிக்ஷை சொல்லிக்கொடுப்பதற்காக அரண்மனைக்கு என்னை வண்டி யோட்டிக்கொண்டு போகச்சொல்வார். அங்கு சிக்ஷைசொல்லி முடிந்து வெளியில் வரும்வரை மணி 11-ஆகும், அதுவரையில் நான் அரண்மனை வாசலில் காத்திருக்கவேண்டும். உடனே வண்டியைப்பூட்டி வீடுபோய்ச் சேருவோம். வீட்டுக்குப்போனதும் நானே வென்னீர்போட்டு அண்ணுவு க்கு ஸ்நானம்பண்ணி வைத்துவிட்டு அண்ணு, அம்மா இவர்கள் உடுத்துக் களைந்த வஸ்திரமூட்டைகளை எடுத்துக்கொண்டு அண்ணுவிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு ஸ்நானத்திற்கு கிளம்புவேன், மணி 12-க்கு மேலாகி விடும், நானே பால்யம், காலையில் ஆகாரங்கிடைக்காது அத்துடன் காலை முதல் இடைவிடாதவேலையும் செய்துவிட்டு இந்த வஸ்த்திரங்களைத்து வைக்கும்பொழுது களைப்பிஞல் பிராணன்போகிற ஸபயமாகவே தோன் றும். இவ்வளவு கஷ்டமடைந்து வீட்டிற்குப் போனவுடனுவது தாயார் அல்லது ஸம்ஸாரம் சமயல்செய்து வைத்திருக்கிறுள் பசியைத்தணித்துக் களைப்பாறலா மென்பதற்குமிடமில்லை. நானே சமயல்செய்து சாப்பிட வேண்டும். சாப்பாடுமுடிய தினம் 2-மணிக்கு மேலாகும். 3-மணிக்குள் ளாக திரும்பவும் நமது அண்ணுவிடம் ஆஜராகவேணும். சிலநாட்களில் அந்த ஸமயம் நித்திரையிலிருப்பார், சிலநாள் நித்திரைவிட்டு எழுந்து உட்கார்ந்துகொண்டு வெத்திலைபோட்டுக் கொண்டிருப்பார். அந்த ஸமயத் தில்ப்போனுல் எனக்கு வேண்டியமட்டில் ஆசீர்வாதம் கிடைக்கும். ஏண்டா வரவா உனக்குக்கொழுத்துப் போச்சோ? இன்னேரமா உனக்கு? எங்கே சிரைக்கப்போனுய்? என்று கேட்பார், நான் ஒன்றுமே பதில்ச்சொ

ல்லாமல் நிற்பேன். சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் காப்பி தயாருகயிருக்கிறதா பார்! சீக்கிரம் அரண்மனைக்கு வண்டிபோடவேணுமென்பார். உடனே வீட்டினுள்ப்போய் அம்மாவிடம் கேட்டால் அவளுக்குண்டாகும் கோபத்திற்கு அளவேயிராது. ஏண்டா ரகுபதி! மத்தியானம் சமயல் சாதம்சாப்பிட்டு இன்னும் 2-மணி நேரமாகல்லையே அதுக்குள்ளே பசியெடுத்துட்டுதா? வயித்திலே எலி, பெருச்சாளிகளாயிருக்கு? என்வழிக்கு வராதே நீங்கள் எப்படியேன் தொலைஞ்சு போங்கோ என்று சென்னுப்போல அலறுவாள். அதற்குள்ளாக அண்ணு காப்பியெங்கேயென்று திரும்பவும் கூப்பிடுவார். உடனே நானே காப்பியைத் தயார்செய்து கொடுப்பேன் அதைக்குடித்துவிட்டு சீக்கிரமாக வண்டியைப்போடு என்று சொல்வார். 4-மணிக்கெல்லாம் வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு அரண்மனைபோய்ச் சேருவோம், இரவு 6-மணிவரைக்கும் அவிடத்தில் பாடங்களைச்சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு திரும்பவும் வீடுவந்துசேர 7-மணியாகும். உடனே வெளியேபோய்வந்து இரவு போஜனமாகி அவருக்குப்படுக்கையை விரித்துக்கொடுத்தவுடன் அதில் உட்கார்ந்துகொண்டு வெத்திலை போட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அடே ரகுபதி! ரொம்பவும் சிரமமாகயிருக்கிறது சரீரமெல்லாம் வாதஉபத்திரவமாதிரி நோவுகிறது நன்றுக ஒருதடவை அழுத்திப் பிடித்துவிடு என்று உத்திரவாகும். அந்த ஸமயத்தில் அண்ணு! எனக்கு புதுப்பாடஞ் சொல்லவேயில்லை கொஞ்சம் கிருபை பண்ணினல் என்னுடைய பாக்கியம் என்று மெதுவாகக்கேட்பேன். அதற்கு அவர் பழயபாடங்களையே இன்னும் சரியாகச்சொல்லத் தெரியவில்லை அதற்குள்ளாக புதுப்பாடம் வேணுமாம் போடா உலக்கைக்கொழுந்தே! வேணுமானல் பழயபாடத்தைச் சொல்லித்தொலை யென்பார். பழயபாடங்களை நான் தவறன்னியில் சரியாகவே சொல்லிமுடிப்பேன் அதைக் கேட்டுவிட்டு ரொம்பவும் சிரமமாகயிருக்கிறது நாளை பார்த்துக்கொள்ளலாம், கொஞ்சநேரம் விசிவிட்டு நீ வீட்டுக்குப்போ என்று கொஞ்சமும் தாக்ஷண்யமின்றிச் சொல்லிவிடுவார். அவர் நெஞ்சுதான் கல்நெஞ்சோ! எப்படியோ! ஆனல் ஸங்கீதஞானமுள்ளவர்களின் மனது இரக்கமுடையதாகயிருக்குமென்று பெரியோர்களால் சொல்லிக்கேழ்விப் பட்டிருந்தும் இவர்மனது இவ்வாறிருப்பது என்னுடைய முன்ஜன்மத்தின் வினைப்பயனைத்தவிற வேறில்லையென்று என்மனதில் நானே உறுதிபண்ணிக்கொண்டு வீட்டிற்குப்புறப்படுவேன் அப்பொழுது இரவு 9-மணி ஆகிவிடும்.

அதன்பிறகு வீடுபோய்ச்சேர்ந்ததும் பகலிற்செய்து வைத்திருந்த மீதம் ஆகாரத்தை சாப்பிட்டுவிட்டு என்னுடைய கதியைப்பற்றியும், வாத்தியாருடைய அநீதியான நடவடிக்கைகளைப்பற்றியும் சிறிதுநேரம் பகவானிடத்தில் அறியப்படுத்திவிட்டு அப்படியே படுக்கையில் தூங்கிவிடுவேன். இம்மாதிரி தினந்தோறும் அனுபவித்துவருகிறேன். இதுவரையில் உங்களைத்தவிற வேறு ஒருவரிடமும் இதுவிஷயத்தைப்பற்றி நான் சொல்லியிருப்பதில்லை. இம்மாதிரி குருக்களை நாம் அடைவதைக்காட்டிலும் வேறுகெடுதல் நமக்குத்தேவையுண்டோ?

கணபதி:— ரகுபதி! நீ சொல்லுவது பூராவும் சரியாகவேயிருக்கலாம். நானும் சிலஸமயங்களில் கவனித்திருக்கிறேன். ஆனால், நமக்கு இப்பெருந்துன்பம் நீங்கும்படிக்கு பகவான்கிருபை சிறிது உண்டாயிருக்கிறது. அது இன்னதென்பது உனக்குத்தெரியுமோ?

ரகுபதி:— அப்படியும் ஓர்காலம் ஏற்படவாபோகிறது! நீ சொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லையே! விவரமாகச்சிறிது சொல்லேன் ஆனந்தமாகக் கேட்டு என்மனங்கொஞ்சமாவது திருப்தியடையட்டும்.

கணபதி:— சுமார் ஒருவாரத்திற்கு முன்னதாக வைக்கீல் வைத்தீச்வரமய்யர் வீட்டிற்குப்போயிருந்தேன் அவருடைய பெண்குழந்தை ஸங்கீதம் படிக்கிறுளாம். அவளுக்கு சொல்லிக்கொடுக்கிற வாத்தியாருக்கு போதனாசக்தி போதாதென்று நினைத்து அதற்காக ஓர் ஸங்கீதப்புஸ்தகம் வரவழைத்து அதிற்கண்டபடி சொல்லிவைக்கும்படி வாத்தியாருக்கு ஏற்பாடுசெய்திருந்தார்களாம். அந்தப் புஸ்தகம் நானிருக்கும்பொழுதுதான் தபாலில் வந்துசேர்ந்தது. அதைவாங்கி அந்த வைக்கீலும் அச்சமயம் அவர்கூடயிருந்த அவர் சினேகிதர்களும் படித்துப்பார்த்தார்கள். அதனுல் அவர்களுக்குண்டான ஸந்தோஷத்திற்கு அளவேயில்லை. ஸங்கீதத்தில் ஆரம்ப அப்பியாசிகளுக்கும் சிறிது அனுபவத்திற்குவந்து இன்னும் அனேக விஷயங்களைத் தெரிந்துக்கொள்ளக் கூடாமலிருப்பவர்களுக்கும் இதைப்போல் உபயோகமான நூல் எதுவுமில்லையென்றும், தாளத்திற்கு வேண்டும் அடையாளங்கள் இம்மாதிரி ஒழுங்குபடுத்தி இதற்குமுன் ஒருவரும் எழுதியிருப்பதில்லையென்றும் ரொம்பவும் புகழ்ந்தார்கள். எனக்கு அதில் ஆசையுண்டாகி அந்தப்புஸ்தகத்தை நானும் சிறிது பார்த்துவிட்

டுத்தருகிறேன் தயவுசெய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். அவர்களும் அவ்வாறே கொடுத்தார்கள். அந்தப்புஸ்தகத்தின் பெயர் தலைப்பில் "ஸங்கீதானுபவ ஸார ஸங்கிரகம்" என்று எழுதப்பட்டு 2-பாகங்களாகக்காணப்பட்டன. சில பக்கங்களை மத்தியில் திருப்பிப்பார்த்தேன் எனக்குண்டான ஆனந்தம் அவர்களிலும் பதின்மடங்கு அதிகமாச்சுது. ஸ்வராவளி முதல் அப்பியாசப் பாடங்களையும் அவைகளை ஹார்மோனியம் வீணை முதலான வாத்தியங்களில்ப் பழகுவதற்கு பிறருதவியை விரும்பாமலிருக்கும் பொருட்டு படங்களில் அடையாளங்களைக்கொண்டு விவரித்தும், கீர்த்தனைகளை கமகங்கள், தாளங்களுடன் வாசிக்குமாறு லகு த்ருதங்களை வியக்தமாகப்பிரித்தும் மிகவும் தெளிவான தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இன்னும் 2-ம் பாகத்திலுள்ள தாளக்கணித முறைகளிற் சிலவற்றைப் பார்க்கும்பொழுது நம்முடைய குருவிற்குக்கூட அந்த விஷயங்களிற் சிலபாகம் தெரிந்திருக்குமோ அல்லவோவென்று ஸந்தேகமுண்டாச்சுது. இன்னும் அதைப்பூராவும் பார்க்க எனக்கு ஸாவகாசமில்லாமற் போய்விட்டது. உடனே புஸ்தகத்தை என்னிடமிருந்து அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டார்கள். கடைசியாக நம்போன்றவர்களின் கஷ்டத்தை நிவர்த்திபண்ணக் கருதியே எத்தனையோ க்யாதிபெற்ற பெரிய வித்வான்களெல்லாமிருக்க ஸாக்ஷாத் பகவான் ஓர் சாதாரண மனிதனை இவ்வாறு தூண்டிவிட்டு இந்நூலை வெளியிட்டாரென்றே நினைத்தேன். ஆகையினால் இனி நமது கவலைகள் ஒருவாறு நீங்கி மனது திருப்தியடையலாம்.

ரகுபதி:— நானும் சென்றவருஷத்திலேயே நீ சொல்லுகிறமாதிரி ஓர் சங்கீதநூல் வெளியாகியிருக்கிறதென்று கேழ்விப்பட்டேன். ஆனால், நீ சொல்லியபடி அவ்வளவு விவரங்கள் அதிலடங்கியிருக்குமென்று நான் நினைக்காததால் அதை அலக்ஷ்யமாக நினைத்துவிட்டேன். இப்பொழுது நீ சொல்லுவதைப் பார்க்கும்பொழுது நான்செய்தது ரொம்பவும் தப்பிதமென்று தெரிகிறது. மேலும் நம்முடைய கஷ்டகாலம் நிவிர்த்தியாகிறபோது தானே அதற்குத்தக்க நல்ல புத்தியுண்டாகும்.

சுந்தரம்:— அந்தப்புஸ்தகத்தை நீங்கள் வரவழைத்தாலுமே வரவழைக்காவிட்டாலுமே இன்னும் 4-தினத்திற்குள் கட்டாயம் நான் வாங்கிப்

படிக்கப்போகிறேன். அடே ரெகுபதி! நம்முடைய குருவின் குரலைக்கவனித்துப்பார்! வரவர தீனஸ்வரமாகக்கேட்கிறதே! பாம்பு தவளையைப்பிடித்துக்கொண்டால் தவளையின்தொனி எவ்வாறிருக்குமோ அதுபோல கேழ்க்கிறது. இனி நாம் அதைக்கவனியாமலிருப்பது அழகல்ல.

ரகுபதி:— கணபதி! சுந்தரம் சொல்லுவது வாஸ்தவந்தான். குருவின்குரல் ஓர் அபாயஸ்திதியைத் தெரிவிக்கிறது. நம்மிடம் அவர் எவ்வளவு கெட்ட எண்ணத்தோடியிருந்தபோதிலும் அந்தபாபத்தை அவர் அனுபவிக்கட்டும். நாம் அவரிடம் ஒரு அக்ஷரமாவது சொல்லிக்கொண்டவர்களாகயிருப்பதினால் இந்த ஸமயத்தில் கவனக்குறைவாகயிருப்பது நமக்குப்பொருந்தாது. புறப்பட்டு பெட்டியண்டை போவோம்.

இவ்வாறு ஸம்பாஷித்துக்கொண்டு சீடர்கள் மூவரும் அவ்விடம் விட்டுப்புறப்பட்டு குருவிருக்கிற பெட்டியின் பக்கம்வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் சிறிதுநேரம் கவனித்ததில் பெட்டியினுள் ஓர் அன்னியன் குருவை அடித்து இம்சைசெய்ய அதைப்பொறுக்கக் கூடாதவராக குரு தீனஸ்வரத்துடன் பிரலாபித்துக் கொண்டிருப்பதான சப்தமாகக் காணப்பட்டது. ஆனால், பெட்டியைத் திறந்துபார்க்க அவர்களுக்குப் பயமாகவுமிருந்தது. ரெகுபதியைப்பார்த்து சுந்தரமும் கணபதியும் பெட்டியைத் திறந்தால் அந்த ஆபத்து நமக்கும் வந்துவிடுமென்றும், ஆகையினால் நாம் இப்பொழுதே வீட்டிற்குப்போய்விடுவது உத்தமமென்றும் சொன்னார்கள். ஆனால், ரெகுபதி மட்டிலும் அதற்கிணங்கவில்லை.

ரேகுபதி:— சுந்தரம்! இச்சமயத்தில் என்ன வார்த்தை சொன்னீர்கள்! நமக்கு குருவில்லாத ஓர் அறிமுகமுள்ள மனிதனாகவேயிருக்கட்டும் இவ்வாறு அவன் கஷ்டப்படுவதை நேரில்ப்பார்த்துவிட்டு நம்முடைய உயிரே பெரிதென்று நினைத்து ஓடிப்போவது நியாயமாகுமா? அப்படியிருக்க குருவென்றும், நாம் சீடர்களென்றும் பேரையும்வைத்துக்கொண்டு அவரிடம் ஏதேனும் சிலநாளாவது நாலக்ஷரமும் கற்றுக்கொண்டு நாம் அவரை இந்தப்பரிதாபநிலையில் விட்டுப்போவது தர்மமுமல்ல, நியாயமுமல்ல.

சுந்தரம்:— கணபதி! ரெகுபதி சொல்லுகிற தர்மநியாயங்களைக் கேட்டாயா? இவன் இந்தமாதரி தர்மநியாயங்களை அனுசரித்துத்தான் குருவிடம் நல்ல உதைபட்டான். காரியத்தில் பிரயோஜனமுமில்லை, இன்னும் அவனுக்குப்புத்தி வரவில்லையே!

கணபதி:— சுந்தரம்! நீ சொல்லுவது வாஸ்தவந்தான். ஆகிலும் இந்த ஸமயத்தில் நம்மால் கூடியவரை பார்ப்போம். நமக்கும் ஆபத்துவருவதாகயிருந்தால் உடனே வீட்டிற்கு ஓடிப்போய்விடலாம்.

ரேகுபதி:— சுந்தரம்! நீ சொல்லுகிறபடியே செய்யலாம் பெட்டியின்கதவை நீங்கள் ஒருபக்கமாகவும் நான் மற்றொரு பக்கத்திலும் நின்றுகொண்டு திறப்போம்.

இவ்வாறு அவர்கள் யோசனைசெய்து பெட்டியின்மூடியைத் திறந்தார்கள். உடனே பெட்டியினுள்ளிருந்த வீராசாமியென்பவன் உறத்த குரலுடனும் கோபாவேசத்துடனும் அடே தடிப்பயகாள்! நீங்க ஏண்டா பொட்டியைத் திறந்தீங்கோ? நீங்கயாரு? இங்கெ ஏன்வந்தீங்க? சல்தியா சொல்லலையானல் ஒங்க உசிரைத்தொலேச்சுப் போடுவேன் என்ருன்.

சீடர்கள்:— அடேயப்பா? உன்னைப்பார்க்கிறபோதே எங்களுக்குப் பயமாகயிருக்கிறது. இந்த கிழட்டுப்பிராமணனை ஏன் வீணாக உபத்திரவப்படுத்துகிருய்? அவரிடத்தில் பணமேது? காசேது? வேறு எங்கேயேனும் தனம், ஆபரணங்களுடன் வருகிற வழிப்பிரயாணிகளைப்பார்த்து இம்மாதிரி இம்சை செய்தால் ஏதாவது நீ பலனை அடையலாம் இவரை விட்டுவிடு.

இன்னும் வரும்

சிவஞானம்.

ஸமாசாரக் குறிப்பு.

திருநெல்வேலியிலிருந்து திருச்செந்தூருக்குப்போகிற ரோட்டின் மத்தியிலிருக்கிற ஆழ்வார்திருநகரியென்ற கிராமத்தில் ஓர் ஹிந்துஸெக் கண்டரி பள்ளிக்கூடம் நடந்துவருகிறது. அதற்குத்தகுந்த கட்டிடமில் லாமலிருந்தது. அதுவிஷயமாகத் மிகுந்தசிரத்தையுடன் அவ்வூரிலுள்ள பிரமுகர்களான ஸ்ரீமான் ரெங்கய்யங்காரவர்களும் ஸ்ரீமான் பொன்னப்ப ஆதிநாதய்யங்காரவர்களும் முயற்சிசெய்து தற்காலநாகரீகமுடைய தர்மசிந் தனையுடையோர் பலரிடமும் பல இடங்களிற்போய் பொருளுதவியைப் பெற்று பள்ளிக்கூடத்தின் கட்டிடத்தை மிகவும் நேர்த்தியாக கட்டி முடித்து வித்யாதர்மத்தை விர்த்திசெய்திருப்பது மிகவும் புகழற்பாலது. சென்ற ஆகஸ்டு-மீ 27-உ யன்று தூத்துக்குடி ஸப்கலைக்ட்டர் மிஸ்டர் எஸ். ஆர். பேட் துரையவர்களால் பள்ளிக்கூடம் திறக்கப்பட்டு பள்ளிப் பையன்களால் 3 நாடகங்களை விதரணையாக கண்டோர்களிக்கும்படி நடித் துக்காண்பிவித்தும், அன்று தினம் கிரகப்பிரவேச விசேஷத்திற்கு வந் திருந்த ஸகலருக்கும் அன்னதானமும் தாம்பூலமும் வழங்கியும் யாவரும் ஆனந்திக்குமாறு விசேஷமாக நடைபெற்றது. ஆனால் அவ்வூரில் பல பிராமண பிரபுக்களிருந்தும் அவர்களில் சிலருக்கு சந்ததிகூடயில்லாமலி ருக்க அனுவசியமாக தங்கள்பொருளை செலவிட அவர்கள்மனம் துணிவ தைத்தவிர இவ்வாறு கல்வியபிவிர்த்தியின் தர்மத்திற்கு அவர்களுடைய தனத்தின் சிறிது பாகத்தையேனும் உதவ மனமில்லாதவர்களாகி அசவி டங்களிற்போய் பணஉதவியை பெறும்படி ஏற்பட்டது விசனிக்கத்தக்கது.

*

* *

8-9-915 -ல் மாலை சுமார் 6-மணிக்கு:—

பெருங்குளத்திற்கும் ஏறல் என்ற ஊருக்கும் மத்தியில் பெருங் குளம் ஊருக்கு கிழக்கே சுமார் 2 பர்லாங்குக்குட்பட்ட இடத்தில் 2 பெண் பிள்ளைகளும் ஒரு ஆண்பிள்ளையும் திருச்செந்தூருக்குப் போய்விட்டு பெருங்குளத்திற்கு பிரயாணமாக வந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது ஓர் திரு

டன் தலையில் துணியால் முக்காடிட்டுக்கொண்டு இவர்களின் எதிரில் வந்ததும் அப்பெண்பிள்ளைகளில் ஓர் அம்மாளை கீழே ரோட்டில் தள்ளி காதை யறுத்து நகைகளை கைப்பற்றிக்கொண்டு ஓட்டம்பிடித்தான். கூடயிருந்தவர் சிறிது வயதுசென்றவராகயிருந்தும் திருடனின் காலை பெலமாகப் பிடித்து ஓடிப்போகவொட்டாமல் தடைசெய்துபார்த்தார் அவரையும அடித்துத்துறத்திவிட்டு 2 நகைகளையும் தவறி கீழேபோட்டுவிட்டு ஓடிப் போய்விட்டான்.

மறுதினத்தன்று ஏரலிலும் இதேமாதரி ஓர் மூப்பனின் வீட்டில் ஓர் திருடன் கள்ளச்சாவிபோட்டு கதவைத்திறந்து உள் நுழைந்து அங்கிருந்த ஓர் பெண்பிள்ளையின் காதுகளையும் அறுத்து கழுத்திலுள்ள தாலியையும் கைப்பற்றி ஓடிப்போய்விட்டான். திருடர்களைக் கண்டுபிடிக்க போலீஸார்கள் வேண்டும் சிரத்தையுடன் முயற்சித்து வருகிறார்கள் இன்னும் நபர்கள் அகப்படவில்லை.

இக்காலத்தில் மற்றும் பிரதேசங்களில் எவ்வளவோ நாகரீகமடைந்திருக்க இன்னும் திருநெல்வேலி ஜில்லாப்பக்கங்களில் மட்டிலும் காதுகளில் சுமார் 2 அங்குலத்திற்கு துவாரங்களை அகலித்து வளர்ப்பதும் அவைகளில் ரூ 500-க்கு மேற்பட்ட பெறுமதியுள்ள தங்கங்களில் நகைகளைச்செய்துபோட்டு தோள்களில் அவைகள் அசைந்தாடும்படிக்கு செய்தும் ஆனந்திக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஒருதடவை காதுகள் திருடர்களால் அறுக்கப்பட்டுப்போன போதிலுங்கூட மறுபடியும் அந்த அலங்காரத்தில் ஆசைவிடாமல் அந்தக்காதுகளையே ஒட்டவைத்து அதே நகைகளைப் பூட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். பொருளையுமிழந்து சரீரதுன்பத்திற்குமிடந்தருகிற இந்த அநாகரீகமான செய்கை எக்காலம் அவர்களின் மனதைவிட்டு நீங்குமோ தெரியவில்லை.

*

* *